



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-110(4)/15/AnŁ

Warszawa, 18 lutego 2016 r.

**DECYZJA DIH-1/23/2016**

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z dnia 18 listopada 2015 r. (Nr akt: KBP-ŻG.8361.102.2015), w zakresie punktu pierwszego przedmiotowej decyzji, w którym organ wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 76 921,53 zł (słownie: siedemdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset dwadzieścia jeden złotych 53/100) w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), w związku z wprowadzeniem do obrotu jednej partii wyrobu deklarowanego jako parówki cielęce z dodatkiem wieprzowiny o wartości 52,80 zł noszącego znamiona zafałszowania,

- 1) uchyla zaskarżoną decyzję w ww. zaskarżonej części, to jest w zakresie punktu pierwszego oraz**
- 2) na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wymierza przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii artykułu rolno-spożywczego nieodpowiadającego jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. wyrobu deklarowanego jako parówki cielęce z dodatkiem wieprzowiny o wartości 52,80 zł.**

**UZASADNIENIE**

W toku kontroli przeprowadzonej od 2 do 13 lipca 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, zwanego dalej „Dolnośląskim WIIH”, w hipermarkecie Auchan, mieszczącym się w Bielanych Wrocławskich przy ul. Francuskiej 6, należącym do przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie, zwanego dalej również „stroną”, pobrano do badań

laboratoryjnych m.in. próbkę produktu deklarowanego jako „parówki cielęce z dodatkiem wieprzowiny, produkt cielęcy z dodatkiem wieprzowiny, homogenizowany, wędzony, parzony” z partii liczącej 10 opakowań á 200 g w cenie 5,28 zł/op., o łącznej wartości 52,80 zł, oznakowanej numerem partii produkcyjnej 51771 0201126, terminem przydatności do spożycia 20.07.2015, nazwą producenta Sokołów S.A., Aleja 550-lecia 1, 08-300 Sokołów Podlaski, zwanej dalej „*parówkami cielęcymi z dodatkiem wieprzowiny*”. Jednocześnie z tej samej partii i w tych samych ilościach pobrano, zabezpieczono i przekazano kontrolowanemu w celu przechowania, próbkę kontrolną ww. produktu.

Powyższe udokumentowano w Protokole kontroli z 13 lipca 2016 r. (nr akt kontroli: KBP-ŻG.8361.102.2015) oraz protokole pobrania próbki nr 092644 z 2 lipca 2015 r.

Według deklaracji na opakowaniu, parówki cielęce z dodatkiem wieprzowiny zawierały następujące składniki: mięso cielęce 51%, mięso wieprzowe 14%, olej roślinny z rzepaku, wodę, tłuszcz wieprzowy, sól, skrobię ziemniaczaną, przyprawy, ich ekstrakty, glukozę, hydrolizowane białko rzepaku i kukurydzy, białko wieprzowe kolagenowe, błonnik bambusowy, wzmacniacz smaku: glutaminian monosodowy, stabilizatory: difosforany, przeciwutleniacze: askorbinian sodu, kwas askorbinowy; aromat, substancję konserwującą: azotyn sodu.

Badania nieakredytowaną metodą immunoenzymatyczną ELISA, przeprowadzone przez akredytowane Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą we Wrocławiu (akredytacja Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 716), zwane dalej „*Laboratorium UOKiK we Wrocławiu*”, wykazały w ww. próbce obecność niezadeklarowanych na opakowaniu surowców drobiowych. Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań nr 149/2015 z 13 lipca 2015 r.

Wyniki badań przekazano przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie przy piśmie z 15 lipca 2015 r. wraz z pouczeniem o prawie do złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej. Strona złożyła taki wniosek 15 lipca 2015 r.

W związku z powyższym, w toku drugiej kontroli ww. przedsiębiorcy, przeprowadzonej w dniu 21 lipca 2015 r. (nr akt kontroli: KBP-ŻG.8361.116.2015) Dolnośląski WIIH odebrał zabezpieczoną próbkę kontrolną parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny, którą następnie przekazał do akredytowanego Laboratorium Kontrolno-Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Poznaniu (akredytacja Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 720), zwanego dalej „*Laboratorium UOKiK w Poznaniu*”. Badania potwierdziły wyniki uzyskane dla pierwszej próbki, tj. w próbce kontrolnej stwierdzona została obecność niezadeklarowanego surowca drobiowego. Analizę przeprowadzono metodą immunoenzymatyczną (jakościową) akredytowaną. Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań nr 202/2015 z 3 sierpnia 2015 r.

Pismem z 19 sierpnia 2015 r. Dolnośląski WIIH przekazał informację o stwierdzonych niezgodnościach do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Warszawie, tj. do organu właściwego do kontroli jakości handlowej u producenta ww. parówek, przedsiębiorcy Sokołów S.A.

W piśmie z 7 września 2015 r. producent parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny, tj. przedsiębiorca Sokołów S.A. z siedzibą w Sokołowie Podlaskim Oddział w Robakowie poinformował Dolnośląskiego WIIH, że w procesie produkcji tych parówek używane są tylko i wyłącznie surowce wołowe i wieprzowe, zgodnie z deklaracją na opakowaniu jednostkowym. Wyraził on przekonanie, iż stwierdzona w badaniu obecność drobiu wynikała z zanieczyszczeń śladowych, do jakich mogło dojść na linii produkcyjnej. Dla potwierdzenia swojego stanowiska producent powołał się na dokumentację produkcyjną oraz wynik analizy zleconej we własnym zakresie laboratorium akredytowanemu Niezależne Laboratorium Badawcze STANLAB Sp. z o.o. (sprawozdanie z badań 3936/Ż/2015 z 29 lipca 2015 r.) na produkcie z tej samej partii co skontrolowana przez Dolnośląskiego WIIH. Producent zapowiedział ponadto podjęcie działań organizacyjnych mających wyeliminować możliwość tego typu zanieczyszczenia.

Pismem z 22 października 2015 r., Dolnośląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie o wszczęciu postępowania administracyjnego m.in. w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego, tj. parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny, z uwagi na obecność niezadeklarowanego mięsa drobiowego. W piśmie tym wezwano również stronę do przekazania informacji o wysokości przychodów w 2014 r.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa, natomiast w piśmie z 27 października przekazała informację o wielkości swoich obrotów za rok 2014, a w piśmie z 28 października 2015 r. – o wielkości przychodów za rok 2014.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Dolnośląski WIIH wydał decyzję z dnia 18 listopada 2015 r. (nr akt: KBP-ŻG.8361.102.2015), w której punkcie pierwszym wymierzył przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie karę pieniężną w wysokości 76 921,53 zł (słownie: siedemdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset dwadzieścia jeden złotych 53/100) w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, w związku z wprowadzeniem do obrotu jednej partii parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny noszących znamiona zafałszowania w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ww. ustawy.

Pismem z 3 grudnia 2015 r., strona złożyła odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, w zakresie rozstrzygnięcia w punkcie pierwszym ww. decyzji.

W punkcie pierwszym odwołania strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które mogło jej zdaniem mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) art. 7, art. 77 § 1 Kpa poprzez brak podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w zakresie takich okoliczności faktycznych jak zdatność wykorzystanej metody badawczej do ustalenia, że do produkcji parówek

cielących z dodatkiem wieprzowiny wykorzystano surowiec drobiowy, poprawność i interpretacja uzyskanych wyników badań, ustalenie na podstawie wszelkich dostępnych metod oraz źródeł dowodowych nie zaś jedynie na podstawie badań laboratoryjnych fakt, czy do wytworzenia produktu w istocie użyto niedeklarowanego w składzie surowca drobiowego;

- 2) art. 75 § 1 i art. 80 Kpa przez nieznaną ilość w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęcie za udowodnione istotnych okoliczności faktycznych dotyczących wykorzystania do wytworzenia produktu niedeklarowanego w oznaczeniu surowca drobiowego w ilości ponad 1%;
- 3) art. 11, art. 107 § 3 Kpa poprzez brak wystarczającego i przekonywującego wyjaśnienia w toku postępowania oraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przesłanek na jakich organ oparł swoje przekonanie o: prawidłowości badań, wypełnieniu normatywnych przesłanek kwalifikacji ww. produktu jako zafałszowanego, wymierzeniu kary pieniężnej współmiernej do normatywnych przesłanek jej wymiaru;

W punkcie drugim odwołania strona wniosła o uzupełniające przeprowadzenie postępowania dowodowego przed Prezesem UOKiK poprzez dopuszczenie w sprawie dowodów:

- 1) wyjaśnień producenta zawartych w piśmie z 7 września 2015 r. złożonym jako odpowiedź na wystąpienie pokontrolne Dolnośląskiego WIIH;
- 2) sprawozdania z badań 3936/Ż/2015 Niezależnego Laboratorium Badawczego STANLAB Sp. z o.o.;
- 3) dokumentacji z elektronicznego systemu zarządzania produkcją producenta oraz wydruku receptury wykazujących, iż niemożliwe było użycie do wytworzenia parówek cielących z dodatkiem wieprzowiny innego surowca niż wynika to z receptury, w tym świadomego i celowego wykorzystania surowca drobiowego;

W punkcie trzecim odwołania strona zarzuciła naruszenie prawa materialnego, które miało jej zdaniem wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) poprzez niezastosowanie przepisów art. 11 ust. 1 lit. b, ust. 3, ust. 5 i ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, gdy metody zastosowane przez laboratoria UOKiK we Wrocławiu i w Poznaniu nie odpowiadały wymogom wskazanym w ww. przepisach m.in. w zakresie dokładności, precyzji, czułości;
- 2) poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej poprzez bezpodstawne przyjęcie, że zachodzą podstawy do ukarania z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego jedynie w oparciu o przeprowadzone badania w gotowym

produkcje, bez przeprowadzenia oceny spełnienia przesłanek kwalifikacji wykrytej nieprawidłowości jakościowej jako zafałszowanie;

- 3) na wypadek uznania, iż zasadne jest przyjęcie, że w niniejszej sprawie doszło do wprowadzenia do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego – strona zarzuciła niewłaściwe zastosowanie przepisów art. 40a ust. 1 pkt 4 w związku z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej prowadzące się do wymierzenia kary pieniężnej rażąco wysokiej;
- 4) na wypadek uznania, iż zasadne jest przyjęcie, że w niniejszej sprawie doszło do wprowadzenia do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego (ewentualnie artykułu nieodpowiadającego jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta) strona wniosła o orzekanie przez organ drugiej instancji z zastosowaniem przepisów:
  - a) art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej w ten sposób, że organ z uwagi na niski stopień szkodliwości czynu oraz niewielki zakres naruszenia odstąpi od wymierzenia kary pieniężnej;
  - b) art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej w ten sposób, że kara pieniężna na podstawie przepisu art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 tej ustawy zostanie orzeczona przy uwzględnieniu wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych wynoszącej 52,80 zł.

W związku ze stawianymi zarzutami co do decyzji Dolnośląskiego WIIH w zaskarżonej części, tj. punktu pierwszego tej decyzji, strona wniosła o: uchylenie zaskarżonej decyzji w tej części oraz umorzenie postępowania, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji lub jej uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pismem z 29 grudnia 2015 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z tych praw.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L UE 31 z 01.02.2002, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl przepisu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną żywnością. W szczególności, zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności nie może wprowadzać konsumentów w błąd.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 r., s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”, w art. 8 doprecyzowało zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer danego środka na rynek Unii (art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia). Podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (art. 8 ust. 2 rozporządzenia). Bez uszczerbku dla tej zasady, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Definicja jakości handlowej zawarta w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej obejmuje cechy artykułu rolno-spożywczego w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania artykułów rolno-spożywczych, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W myśl art. 3 ust. 1 rozporządzenia 1169/2011, podawanie informacji na temat żywności służy wysokiemu poziomowi ochrony zdrowia i interesów konsumentów przez zapewnienie konsumentom finalnym podstaw do dokonywania świadomych wyborów oraz bezpiecznego stosowania żywności, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań zdrowotnych, ekonomicznych, środowiskowych, społecznych i etycznych (podkreślenie Prezesa UOKiK). Jak wskazuje art. 6 ww. rozporządzenia, każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia

zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem. Zgodnie z art. 18 ust. 1 tej regulacji, wykaz składników obejmuje wszystkie składniki środka spożywczego, w malejącej kolejności ich masy w momencie użycia składników przy wytwarzaniu tego środka spożywczego.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 pkt c ustawy o jakości handlowej, oznacza produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu i zawartości netto produktu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

W myśl art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, obowiązującego w dniu wydawania niniejszej decyzji, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1-3a (art. 40a ust. 5c tej ustawy)

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w ww. hipermarkecie Auchan, należącym do przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie, Dolnośląski WIIH stwierdził, że wprowadzone do obrotu parówki cielęce z dodatkiem wieprzowiny nie odpowiadały deklaracji producenta podanej w ich oznakowaniu z uwagi na obecność surowca drobiowego niewyszczególnionego w wykazie składników. Organ oparł swoje ustalenie na dwóch wynikach badań przeprowadzonych metodą jakościową w dwóch akredytowanych laboratoriach urzędowej kontroli żywności. W związku z powyższym

Dolnośląski WIIH uznał, że ww. jedna partia produktu była zafalszowana w rozumieniu definicji w art. 3 pkt 10 lit. c ustawy o jakości handlowej. Z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafalszowanych organ pierwszej instancji, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie karę pieniężną w kwocie 76 921,53 zł.

Rozpatrując sprawę na skutek wniesionego odwołania, Prezes UOKiK nie podzielił stanowiska organu pierwszej instancji co do zakwalifikowania parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny jako artykułu rolno-spożywczego zafalszowanego. W ocenie Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie dyspozycja art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej niewątpliwie nie została wyczerpana, a to z uwagi na brak wykazania w skarżonym rozstrzygnięciu istotnego naruszenia konsumentów. Organ drugiej instancji uznaje przy tym, że w produkcji stwierdzono z całą pewnością obecność niezadeklarowanego drobiu (wg sprawozdań z badań Laboratorium UOKiK we Wrocławiu nr 149/2015 oraz Laboratorium UOKiK w Poznaniu nr 202/2015), natomiast nie oznaczono konkretnej ilości wskazanego składnika. Opierając się wyłącznie na tym ustaleniu, Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że nie jest ono wystarczającym dowodem, w oparciu o który można bez wątpliwości stwierdzić zafalszowanie produktu i wymierzyć stronie karę pieniężną na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. W ocenie Prezesa UOKiK tego rodzaju ustalenia można rozważać co do zasady po zastosowaniu metod ilościowych lub przeprowadzeniu dodatkowego postępowania wyjaśniającego w zakładzie produkcyjnym przez kompetentny w tym zakresie organ urzędowej kontroli żywności – a nie wyłącznie na podstawie oznaczeń jakościowych przeprowadzonych prawidłowo i zgodnie z obowiązującym prawem.

W tym miejscu należy podkreślić, że w myśl art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, za artykuł rolno-spożywczy zafalszowany uważa się produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

- dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Stosownie do powyższej definicji, z produktem zafalszowanym mamy do czynienia zatem w przypadku, gdy stwierdzona nieprawidłowość istotnie narusza interesy konsumentów. Tym samym również warunkiem wymierzenia kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej jest wykazanie, że nastąpiło istotne naruszenie interesów konsumentów (podkreślenia Prezesa UOKiK). Skoro więc w przedmiotowej sprawie nie



wykazano, aby miało miejsce istotne naruszenie interesów konsumentów (w szczególności nie przeprowadzone zostały dowody mające na celu określenie ilościowej zawartości niedeklarowanych składników), wątpliwość budziło zastosowanie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Decyzję Dolnośląskiego WIIH w zakresie punktu pierwszego, w którym stronie została wymierzona kara pieniężna w oparciu o ww. przepis należało zatem uchylić.

W opinii Prezesa UOKiK ustalenia dokonane w niniejszej sprawie nie świadczą co prawda o zafałszowaniu parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny, natomiast bez wątplenia świadczyły o niewłaściwej jakości tego produktu ze względu na niezgodność z deklaracją producenta, co zostało jednoznacznie potwierdzone badaniem próbki kontrolnej. Podkreślić należy, że z produktem niewłaściwej jakości handlowej mamy do czynienia w każdym przypadku, gdy produkt nie wykazał zgodności z deklaracją producenta. Wprowadzenie do obrotu nieodpowiadającego jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub w deklaracji producenta podlega karze pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, zaś adresatem tej sankcji jest podmiot, który dokonał wskazanego czynu, tj. w niniejszej sprawie przedsiębiorca Auchan Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie. Materiał dowodowy zebrany przez Dolnośląskiego WIIH w aktach nr KBP-ŻG.8361.102.2015 i nr KBP-ŻG.8361.116.2015 jest, zdaniem Prezesa UOKiK, wystarczający by orzec w drugiej instancji co do istoty poprzez wymierzenie ww. przedsiębiorcy nowej kary pieniężnej, w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, z tytułu wprowadzenia do obrotu parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny nieodpowiadających jakości handlowej.

Zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Wartość korzyści majątkowej w niniejszej sprawie Prezes UOKiK ustalił na podstawie ceny detalicznej ww. jednej partii produktu nieodpowiadającej jakości handlowej o łącznej wartości 52,80 zł (por. interpretacja pojęcia „wartości korzyści majątkowej” w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt: VI SA/Wa 1652/10), a zatem kara pieniężna mogła w tym przypadku wynieść do 264,00 zł (5 x 52,80 zł), lecz nie mogła być niższa niż 500 zł. Z tego względu jedyną możliwą do wymierzenia stronie karą pieniężną zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy jest kwota 500 zł.

Prezes UOKiK, wykonując dyspozycję art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej (w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania decyzji odwoławczej), na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, zważył, co następuje:

- oceniając stopień szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu przez stronę parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny nieodpowiadających jakości handlowej zadeklarowanej przez producenta w oznakowaniu z uwagi na obecność niedeklarowanego surowca drobiowego należy stwierdzić, że zwymiarowanie niniejszej

przesłanki jest niemożliwe, gdyż Dolnośląski WIIH nie ustalił ilości wykrytego surowca. Niemniej jednak sama już obecność w żywności składnika niewymienionego w informacji na opakowaniu stanowi naruszenie prawa konsumentów do rzetelnej oraz wyczerpującej informacji o produkcie, dającej podstawę do dokonania świadomego wyboru (por. cyt. wyżej art. 3 ust. 1 rozporządzenia 1169/2011);

- oceniając zakres naruszenia należy uwzględnić, że dotyczyło ono jednej partii produktu oraz wskazywało na naruszenie przepisów o jakości handlowej zawartych w art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, ponieważ parówki cielęce z dodatkiem wieprzowiny zawierały niezadeklarowany w oznakowaniu surowiec drobiowy co mogło wprowadzić konsumentów w błąd co do składu tego produktu, wbrew zakazowi uczynionemu w cyt. wyżej art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011;
- oceniając dotychczasową działalność tego podmiotu, należy wziąć pod uwagę informację zawartą w zaskarżonej decyzji, że strona była już karana z tytułu naruszenia przepisów ustawy o jakości handlowej;
- oceniając wielkość obrotów oraz przychodu tego podmiotu, organ drugiej instancji wziął pod uwagę informacje przekazane stronie w pismach z 27 i 28 października 2015 r.;
- oceniając wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, należy stwierdzić, że partia zakwestionowanych parówek miała w dniu kontroli Dolnośląskiego WIIH łączną wartość 52,80 zł, natomiast organ nie ustalił wartości całej partii wprowadzonej do obrotu w skontrolowanym hipermarkecie Auchan w Bielanych Wrocławskich.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, stanowiły podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100).

Jak wnika z art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, organ Inspekcji Handlowej w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu może odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 tego artykułu. Prezes UOKiK pełniący w niniejszej sprawie funkcję organu Inspekcji Handlowej nie znalazł uzasadnienia do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na wyżej ocenioną przesłankę dotychczasowej działalności strony, zwłaszcza że w myśl art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 1169/2011 strona zobowiązana była do upewnienia się, że wymogi prawa dotyczącego informacji na temat żywności są spełnione w odniesieniu do parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny, a w świetle zebranego materiału dowodowego działania strony należy ocenić jako niewystarczające. W tym kontekście należy stwierdzić, że odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie stałoby w sprzeczności także z zasadami stosowania kar za naruszenie prawa żywnościowego, które zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002 powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Odnosząc się do zarzutów odwołania w kolejności przedstawionej przez stronę na stronach 1-4, Prezes UOKiK stwierdził, co następuje.

Odnosnie punktu pierwszego odwołania dotyczącego naruszenia przepisów postępowania zawartych w: art. 7, art. 77 § 1 art. 75 § 1, art. 80, art. 11, art. 107 § 3 Kpa, należy przychylić się do zarzutów strony w tym zakresie, że organ pierwszej instancji nie zebrał wystarczających dowodów na okoliczność zafałszowania parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny, w szczególności nie wykazał istotnego naruszenia interesów konsumentów (co Prezes UOKiK opisał szczegółowo powyżej na str. 7-9 niniejszej decyzji).

Prezes UOKiK nie może natomiast zgodzić się ze stanowiskiem, który zdaje się prezentować strona, iż co do zasady w przypadku wyniku badania laboratoryjnego wskazującego na zafałszowanie próbki pobranej w toku kontroli Inspekcji Handlowej, organ powinien z urzędu dodatkowo potwierdzić wynik w inny sposób oraz dochodzić przyczyn zafałszowania.

Podkreślenia wymaga, że procedury postępowania organów Inspekcji Handlowej przy pobieraniu i badaniu próbek, służące ustaleniu, czy produkt spełnia wymagania jakościowe, zostały w sposób szczególny i wyczerpujący określone w ustawie o Inspekcji Handlowej. Ustawa ta stanowi w art. 27 ust. 1, że próbki produktów pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę, a w art. 28 ust. 1, że równocześnie z pobraniem próbki produktu należy pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę produktu z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna). Badania pobranych próbek produktów i próbek kontrolnych przeprowadzają laboratoria kontrolno-analityczne Inspekcji Handlowej (art. 29 ust. 1), które wchodzi w skład Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W przypadku, gdy laboratoria te nie mogą wykonać badań, organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań pobranej próbki w innym wyspecjalizowanym laboratorium (art. 29 ust. 2). Badanie próbki kontrolnej przeprowadza się na wniosek lub z urzędu (art. 29 ust. 3). Na gruncie wskazanych przepisów, próbka kontrolna, o której mowa w art. 28 ustawy o Inspekcji Handlowej, która jest pobierana i zabezpieczana w toku kontroli równocześnie z próbką produktu w celu przeprowadzenia przez organ Inspekcji Handlowej badania jakości produktu, co do zasady stanowi jedyny materiał źródłowy dla wykonania badania kontrolnego w celu zweryfikowania wyniku wcześniejszego badania organu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lipca 2012 r. sygn. akt II GSK 917/11). W niniejszej sprawie badania próbki podstawowej i próbki kontrolnej przeprowadzone zostały w laboratoriach UOKiK we Wrocławiu i w Poznaniu zgodnie z ww. procedurami postępowania kontrolnego określonymi w przepisach ustawy o Inspekcji Handlowej. Oba badania wykazały obecność drobiu w ww. parówkach, o której konsument nie był poinformowany w oznakowaniu. W ocenie Prezesa UOKiK, zebrane w ww. sposób dowody były wiarygodne i zgodne z prawem. Wbrew twierdzeniu strony, wyniki badań wykonane na zlecenie producenta poza procedurami kontroli, w laboratorium innym niż laboratorium urzędowej kontroli żywności, nie może mieć rozstrzygającego znaczenia w niniejszej sprawie, nawet jeśli dotyczą tej samej partii, tam bowiem gdzie obowiązują procedury kontrolne określone w

prawie nie jest dopuszczalne przyjmowanie innych, gdyż wypaczałoby to sens prowadzonych kontroli (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 16 lutego 2011 r., sygn. akt VI SA/Wa 2438/10).

Dolnośląski WIIH, jak wskazano powyżej, zobowiązany był ustawą o Inspekcji Handlowej do stosowania określonych procedur kontrolnych i pokontrolnych, co w niniejszej sprawie zostało wypełnione i o czym świadczą zgromadzone akta, w szczególności protokoły z dwóch kontroli przeprowadzonych u strony (nr KBP-ŻG.8361.102.2015 i nr KBP-ŻG.8361.116.2015), protokół pobrania próbki i próbki kontrolnej (nr 092644), sprawozdania z badań w akredytowanych laboratoriach UOKiK (nr 149/2015 i nr 202/2015), a także korespondencja pokontrolna z kontrolowanym przedsiębiorcą oraz producentem zakwestionowanych parówek. Zarówno stanowisko strony, jak i producenta zostały włączone do akt sprawy oraz wzięte pod uwagę w zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym, nawet nie zgadzając się z interpretacją wyników badań dokonaną przez organ pierwszej instancji, nie sposób przyznać racji stronie odwołującej się, jakoby organ ten „nie podjął nawet próby powzięcia w sprawie jakichkolwiek dalszych ustaleń”.

Prezes UOKiK podkreśla, że wbrew zarzutowi odwołania, organ pierwszej instancji miał prawo nie uwzględnić stanowiska producenta, który po zapoznaniu się z wynikami badań zaprzeczył, aby było możliwe, iż do wytworzenia kontrolowanych partii artykułów użył surowca drobiowego. Istotą sprawy było to, że na etapie obrotu detalicznego stwierdzono wprowadzenie do obrotu produktu nieodpowiadającego jakości handlowej (wg zaskarżonej decyzji błędnie zakwalifikowanego jako zafalszowanego), a nie – w jaki sposób powstała dana nieprawidłowość. Podejście to znajduje uzasadnienie w podstawowych celach przepisów o jakości handlowej, jakimi są m.in. zasada, że wprowadzane artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania jakości handlowej określonej w przepisach oraz deklaracji producenta (por. art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej) oraz zapewnienie konsumentom dostępu do środków spożywczych prawidłowo oznakowanych informacjami dającymi podstawę dla dokonywania świadomych wyborów (por. art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011). W niniejszym postępowaniu istnieją wiarygodne dowody, że konsumentom oferowane były produkty niespełniające ww. wymagań, a zatem nieodpowiadające jakości handlowej. Wyjaśnienie przyczyn powstania tej nieprawidłowości, jak również usunięcie ich należy do obowiązków podmiotów działających na rynku spożywczym zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002. Należy też zauważyć, że Inspekcja Handlowa, zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, nie posiada kompetencji do kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów. Dolnośląski WIIH prawidłowo przekazał informację o stwierdzonych niezgodnościach do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Warszawie, tj. do organu właściwego do kontroli jakości handlowej u producenta ww. parówek, przedsiębiorcy Sokołów S.A. Dalsze wyjaśnienia w sprawie pozostawały w gestii tego organu. Prezes UOKiK uznaje, że skoro nie przeprowadzono badań ilościowych, o których mowa wyżej, ocena organu pierwszej instancji wskazująca na zafalszowanie produktu mogła być w szczególności potwierdzona ustaleniami właściwego Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. W aktach kontroli brak jest takiego potwierdzenia, w związku z czym należało pozostać przy ocenie wskazującej na niewłaściwą jakość handlową nienoszącą cech zafalszowania.

Odnosząc się do punktu drugiego odwołania, w którym strona wniosła o uzupełniające przeprowadzenie postępowania dowodowego przed Prezesem UOKiK poprzez dopuszczenie w sprawie określonych dowodów, należy stwierdzić, że organ drugiej instancji uchylił zarzut postawiony stronie w zakresie wprowadzenia do obrotu zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego w związku ze zmianą kwalifikacji czynu na wprowadzanie do obrotu artykułu nieodpowiadającego jakości handlowej. Prezes UOKiK przeanalizował dowody wskazane przez stronę w związku prowadzonym postępowaniem w przedmiocie wymierzenia nowej kary pieniężnej w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej i doszedł do wniosku, że nie wskazują one na właściwą jakość handlową zakwestionowanych parówek cielejących z dodatkiem wieprzowiny.

W piśmie z 7 września 2015 r. producent zaprzecza, by do produkcji ww. parówek celowo stosował surowiec drobiowy i na tę okoliczność przedkłada wydruk dokumentacji zakładowej. Przyznaje on jednocześnie, że obecność drobiu w parówkach mogła wystąpić z powodu zanieczyszczenia na linii produkcyjnej. W opinii Prezesa UOKiK, nawet przy założeniu, że parówki cielejące z dodatkiem wieprzowiny zostały – jak to podnosi strona – „zanieczyszczone” surowcem drobiowym, należy wziąć pod uwagę ustalenia Dolnośląskiego WIIH iż „zanieczyszczenie” to dotyczyło dwóch próbek (podstawowej i kontrolnej) pobranych z jednej partii produkcyjnej, co wskazuje, iż mogłyby to być niejednostkowy przypadek, a raczej nieprawidłowe prowadzenie procesu produkcji, np. niedokładne czyszczenie linii produkcyjnych. Odnosząc się z kolei do dowodu w postaci wyniku badania próbki z tej samej partii parówek co zakwestionowano w sprawie (sprawozdania z badań 3936/Ż/2015 Niezależnego Laboratorium Badawczego STANLAB Sp. z o.o.), należy podkreślić, że w niniejszym postępowaniu istnieją wiarygodne dowody – sprawozdania z badań Laboratorium we Wrocławiu i w Poznaniu – zebrane w toku urzędowej kontroli żywności, wskazujące na obecność niezadeklarowanego składnika w przedmiotowych parówkach. Należy ponownie wskazać, że w postępowaniu prowadzonym przez organy Inspekcji Handlowej nie ma możliwości powoływania się na wyniki badań wykonane w innym trybie niż określony w przepisach ustawy o Inspekcji Handlowej.

Odnosząc się do punktu trzeciego odwołania dotyczącego naruszeń prawa materialnego poprzez niezastosowanie przepisów art. 11 ust. 1 lit. b, ust. 3, ust. 5 i ust. 6 rozporządzenia 882/2004 dotyczących metod analizy stosowanych w toku urzędowej kontroli żywności, Prezes UOKiK stwierdził, że w świetle przedłożonych przez stronę wyjaśnień i dokumentów produkcyjnych na uwzględnienie zasługuje zarzut co do wykazania zafałszowania przedmiotowych parówek surowcem drobiowym jedynie na podstawie wyniku badania uzyskanego metodą jakościową.

Za nieskuteczne należy uznać próby podważenia wiarygodności badań przeprowadzonych w niniejszej sprawie w laboratoriach UOKiK we Wrocławiu oraz w Poznaniu oraz samej metody immunoenzymatycznej. Rzetelność badań środków spożywczych wykonywanych potwierdziło niezależnie Polskie Centrum Akredytacji przyznając stosowny numer akredytacji (odpowiednio: AB 716 i AB 720), dodatkowo zaś przyznając laboratorium w Poznaniu akredytację na badania w kierunku identyfikacji drobiu w przetworach mięsnych metodą immunoenzymatyczną (nr akredytacji AB 720). Na marginesie Prezes UOKiK dodaje, iż metoda jakościowa może być przydatna przy ujawnianiu innego typu zafałszowań.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że przepisy na poziomie zarówno wspólnotowym, jak i krajowym wymagają, aby badania laboratoryjne w ramach urzędowej kontroli żywności wykonywane były przez laboratoria akredytowane („laboratoria urzędowe”), nie wskazują natomiast, że badania należy przeprowadzić wyłącznie metodami akredytowanymi. Stanowi o tym art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia 882/2004. Szczegóły w zakresie metod analiz i wymagań odnośnie laboratoriów wykonujących badania w ramach urzędowej kontroli żywności zawarto w art. 11 i 12 tego rozporządzenia. Wymóg dokonywania analiz w laboratoriach urzędowych akredytowanych wynika z art. 12 rozporządzenia 882/2004. Laboratoria muszą być akredytowane zgodnie z normami europejskimi dotyczącymi akredytacji jednostek badawczych. W Polsce jednostką akredytacyjną uprawnioną do akredytacji jednostek certyfikacyjnych kontrolnych, laboratoriów badawczych i wzorcujących, prowadzących oceny zgodności i weryfikacji na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r. poz. 1645, z późn. zm.) jest Polskie Centrum Akredytacyjne, zwane dalej „PCA”. Prezes UOKiK wskazuje, że sprawozdania z badań opatrzone znakiem akredytacji PCA oznaczają, że badania zostały przeprowadzone w akredytowanym laboratorium. Przyznanie przez PCA akredytacji dla laboratoriów UOKiK we Wrocławiu i Poznaniu potwierdza ich wysokie kompetencje do przeprowadzania badań.

W związku z następnymi przepisami, których naruszenie podniesiono w odwołaniu, tj. art. 40a ust. 1 pkt 4 w związku z art. 3 pkt 10 oraz art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, należy stwierdzić, że omawianie ich jest bezprzedmiotowe, ponieważ w niniejszej sprawie nie dowiedziono, że doszło do wprowadzenia do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafalszowanego.

Ponadto w punkcie trzecim odwołania strona wniosła, by w razie uznania parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny za artykuł nieodpowiadający jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta, organ drugiej instancji orzekł z zastosowaniem aktualnych przepisów o jakości handlowej, tj. art. 40a ust. 5c i art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej. Prezes UOKiK wskazuje, że z urzędu zastosował zasadę praworządności (art. 6 Kpa) i uwzględniając przepisy wskazane przez stronę, w sposób opisany powyżej.

Podsumowując, po rozpoznaniu sprawy na skutek wniesionego przez stronę odwołania Prezes UOKiK uznał, iż zasadne jest, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylenie zaskarżonej decyzji w części i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wymierzenie stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej ww. partii parówek cielęcych z dodatkiem wieprzowiny o łącznej wartości 52,80 zł.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich

inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

### **Pouczenie**

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

z up. PREZESA  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
ZASTĘPCA DYREKTORA  
Departamentu Inspekcji Handlowej

*Dariusz Łomowski*